

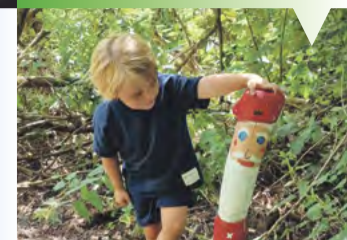
3

Ecologische boerderij 'de Boterbloem'

7

Lekker naar buiten Kind zijn!

4

Uitreiking Literatuurprijs Nieuw-West 2022

► MARJORI HONG

Natuur in beweging

Het voorjaar, het seizoen van ontwaken, opnieuw in beweging komen, nieuw leven. Dat wil je niet missen!

Love is in the air

Wanneer je zo om je heen kijkt en luistert, is er geen ontkomen meer aan: de lente – of beter gezegd 'de liefde' – hangt weer in de lucht. De vogels sloven zich enorm uit, om

Foto: Paul Koene

elkaar het hof te maken. De vogeldames worden door de heren niet alleen op mooie liedjes getrakteerd, maar ook op leuke dansjes, waarbij je een enkele kattenkop gewoon ziet denken: *so you think you can dance...*? Niet aardig van zo'n vogelvrouwje, aangezien die jongemannen écht hun best doen. Gelukkig zijn er ook vogeldames die wél meteen in de ban zijn van hun versierder. Zo liet mevrouw Fuut zich gewillig verleiden tot een 'pas de deux' over het wateroppervlak (zie QR).

Je zult ook ontdekken, dat sommige vogels elkaar al helemaal gevonden hebben. Ze fladderen de hele dag knus zij aan zij, zitten ongegeneerd op de schutting met elkaar te flikflooiën of zijn hard op zoek naar een geschikte woning om hun eitjes in kwijt te kunnen. Al met al zijn ze er maar druk mee en als je een vogelhuisje in je tuin, op het balkon of aan de gevel hebt hangen, mag je binnenkort misschien ook wel op kraamvisite komen om beschuit met rupsjes te komen eten. Een hele eer!

Slome duikelaars

En niet alleen de vogels zijn volop in beweging. We hebben het geluk te wonen in een uiterst groen stadsdeel, waar achter elke boom wel iets bijzonders te ontdekken valt. Aan de waterkant bijvoorbeeld, waar de

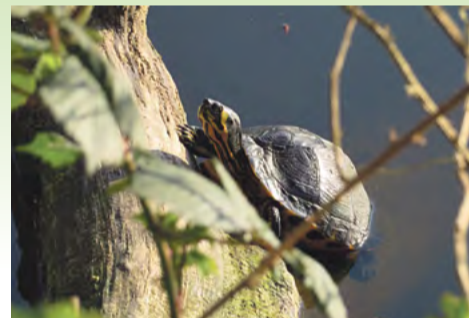

Foto: Marjori Hong - Ruige Riet, Sloterpark

waterschildpadden weer ontwaken uit hun winterslaap. Ze proberen snel – zo snel als een schildpad maar zijn kan – het beste

boomstammetje langs het water in te pikken, waar ze zich lekker door het lentezonnetje laten verwarmen. En kijk vooral ook in het water. Misschien zie je zo'n slome duikelaar dan wel zwemmen, waarna je hem in slow motion op een stammetje kunt zien klimmen (zie QR).

Vieze slierten

Nu klinkt het misschien of alles leuk is, rond deze tijd van het jaar, maar er is een keerzijde: vieze slierten! Waar de vogels dolgelukkig zijn met al die slierten vol met rupsen, die her en der in bomen en struiken hangen, ben ik daar minder blij mee. Vooral tijdens het hardlopen, want dan ga ik soms nét te snel om nog op tijd te kunnen stoppen. Dan loop je dus prompt met je snufferd door zo'n ogenschijnlijk onzichtbare sliert met beestjes, get-sie-derrie! Het heeft iets weg van een spookhuis en spookhuizen heb ik ook nooit fijn gevonden, brrr. Druk in m'n gezicht slaand, om die viezigheid van me af te meppen – vaak hysterischer dan nodig is – ren ik dan door. Me realiserend, dat dat er vast heel knullig uit moet zien. Dus... wees gewaarschuwd als jou hetzelfde overkomt. Vandaag de dag kan er immers altijd iemand achter een boom staan om stiekem een filmpje van je te maken.

Fijne lente!

► CHRISTIANE BAETHCKE

Uit in Nieuw-West Cinema de Vlucht en Café de Vlucht

Uitgaan in Nieuw-West, dat kan toch helemaal niet? Ze hebben in Nieuw-West niet eens een bioscoop en je kunt er sinds de 'drooglegging' nagenoeg geen glas wijn of bierje drinken.

Bijna waar, maar... sinds september (2022) is er wel weer een bioscoop in ons stadsdeel, namelijk Cinema de Vlucht met Café de Vlucht. In Cinema de Vlucht kan je dagelijks kwalitatief goede films zien, die in samenwerking met buurtbewoners uitgezocht zijn. Ook voor kinderen hebben ze een filmeducatie-traject genaamd Generation Z, zij kunnen hier kennis maken met de spannende filmwereld. Zo fijn, tram 7 en bus 21 stoppen voor de deur.

Eindelijk kwam ik eraan toe om samen met een vriendin naar de film te gaan en natuurlijk naar Cinema de Vlucht, want daar was ik super nieuwgierig naar. Er draaide de bekroonde film Broker, die ik graag wou zien. Ik was ruim op tijd en raakte onder het wachten in het gezellige Café de Vlucht in gesprek met een van de initiatiefnemers, Aydin Dehzad.

Een paar dagen later kon ik het gesprek met hem voortzetten op de door buurtbewoners en broedplaatsgebruikers goed bezochte nieuwjaarsborrel. Cinema de Vlucht heeft samen met Café de Vlucht zijn ontstaan te danken aan de Stichting Oxville, opgericht door drie fervente liefhebbers van film, de filmproducenten Aydin Dehzad en Bas Broertjes en filmdistributeur Carlo Dias. Aydin en Carlo leerden elkaar op het filmfestival in Cannes kennen. Beiden zijn opgegroeid in Nieuw-West en betreurden het, dat er al 25 jaar door de sluiting van de Cinema International op het August Allebéplein geen bioscoop in het stadsdeel meer was. Het zou een groot gemis betekenen, als hun kinderen en buurtgenoten niet naar de film in het eigen stadsdeel zouden kunnen gaan. Zo ontstond het idee, om voor de bewoners van Nieuw-West een cinema te openen opdat ook hier genoten kan worden van laagdrempelige kunst en cultuur.

Ze konden dit plan realiseren in de Broedplaats de Vlucht. De stichting kon van Urban Resort de ruimtes voor het café en de filmzaal huren. Met wat subsidie van het AFK

Foto: Cinema de Vlucht

(het Amsterdams Fonds voor de Kunst), Gemeente Amsterdam en een lening maakten ze hun droom waar.

Niet alleen voor een filmbezoek maar ook voor een kop koffie en een goed gesprek in een aangename setting ben je er aan het juiste adres. Café De Vlucht is dagelijks geopend en sluit na aanvang van de laatste film. Op het terras in de binnentuin kan voor of na de film en bij goed weer worden genoten van een drankje en een hapje. En de hond mag mee! Een grote wens van de initiatiefnemers is een extra filmzaal. Films die het verdienen zouden dan vaker vertoond kunnen worden. Dit is nu niet mogelijk, omdat er maar één filmzaal is. Een container in de tuin, waar ruimte voor is, zou een oplossing kunnen zijn. Cinema de Vlucht heeft hiervoor alle hulp nodig, vooral van de buurtbewoners, want de financiering is kostbaar.

Rondje met het hondje

De belangrijke verkeersader Burgemeester Röellstraat in Nieuw-West wordt heringericht. Autoverkeer mag straks maximaal 30 km/u rijden en er komen meer oversteekplaatsen voor voetgangers en fietsers. Een nobel streven, maar tot die tijd is het afzien.

In november is gestart met de werkzaamheden aan de Burgemeester Röellstraat en is de straat stadwaarts afgesloten voor verkeer vanaf de Dr. Hendrik Colijnstraat tot de rotonde van de kruising met de Sloterveerlaan. Sinds die tijd is het autoverkeer omgeleid en zoekt zijn weg kruipdoor-sluip-door via de Socratesstraat. Een lange colonne van voertuigen die, al dan niet geduldig, voorwaarts met 'stop en go' rijden. De meesten willen linksaf, anderen rechtsaf en een enkele wil recht door door de poort van het Noorderhof.

Voor de wandelaar, die de kortste weg naar de overkant vanuit het Noorderhof zoekt, in dit geval Cindy en ik, is oversteken een helse klus: hoppen van de ene vluchtheuvel naar de andere en letten op het autoverkeer, trams, bussen en al dan niet elektrische fietsen, die soms ook over de stoep rijden. Als oversteken gelukt is, kunnen we even doorademen en begint de ontspanning. Al wandelend door de Dichtersbuurt bereiken we het Ruige Riet en mag Cindy van de lijn. Nu begint het voor haar echt leuk te worden, ze spot al van verre bekende en onbekende honden en probeert met een blafje aandacht te trekken, wat niet altijd lukt. Sommige honden houden niet van sociaal contact en lopen gewoon door. Met anderen heeft ze leuke snuffelmomenten, soms gepaard gaand met een uitdagend sprintje. Als we in de buurt van de Drijfsijs beland zijn, wint Cindy aan snelheid. Linea recta naar de ingang van de Natuurkamer, die als ze geluk heeft, open is. Als de weerwind loopt ze al speurend heen en weer de hele Natuurkamer door; er is toch altijd kans op een kruimeltje van iets lekkers. Ze hebben ook een doosje met hondenbrokjes waaruit ze altijd wel iets krijgt, soms pas na brutaal geblaf. Voor mij is het ook een heerlijke plek, het voelt als een tweede huiskamer. Meestal kom ik hier wel een bekende tegen. Bovendien hebben ze heerlijke koffie en naast andere heerlijkheden ook niet te versmaden patat! Zitten en genieten van de gezellige sfeer hier!

CHRISTIANE BAETHCKE

► FRANS VAN DER FEEN

Groene kansen in Nieuw-West

Zin in een gezellig tuinfeestje waar iedereen welkom is? Een plek waar je veel verschillende mensen in de wijk leert kennen? En meehelpt tegen het verspillen van eten door wat gratis boodschappen mee naar huis te nemen?

Kom dan langs bij een van de Groene Kansen in de buurt:

- Elke dinsdag om 11 uur in de Dichtersbuurt, aan het fietspad van de Frans Bastiaansestraat, aan de achterkant van De Bron & Oase;
- Elke donderdag van 11.00-13.30 uur in de Speeltuin aan de Dr. H. Colijnstraat en
- Elke vrijdag van 10.30-12.30 uur tijdelijk onder gebouw Geuzenhoek, naast de ingang van de Lidl aan de Aalbersestraat.

Er zijn ook nog locaties in Bos en Lommer, Osdorp en Slotervaart. Kijk op degroenekans.nl voor alle locaties en de contactgegevens van de oprichters Kim Oomen en Maaïke van der Linde.

Het groente-aanbod bij speeltuin Dr. Colijnstraat. Foto: Frans van der Feen

Uw redacteur is gaan kijken in de speeltuin en heeft daar uitleg gekregen over de gang van zaken. Bezoekers, veelal met wind tegen in hun leven, melden zich bij het tafeltje. Iedereen is welkom; er zijn geen voorwaarden zoals bij de Voedselbank. De stichting

wil in vertrouwen met de bezoekers omgaan. Een Bingo-balletje uit zo'n kooitje bepaalt je volgnummer.

De organisatoren leren de mensen kennen. "De bezoekers helpen ons mee en op basis daarvan zorgen we dat alles zo goed mogelijk wordt verdeeld", legt Maaïke van Groene Kansen uit. Bedoeling is dat sfeer en aantrekkingskracht zo goed zijn, dat er nieuwe vriendschappen ontstaan. Al kunnen de mensen gratis boodschappen goed gebruiken, ze zijn niet hulpbehoevend, maar onderdeel van een gezellige gemeenschap waar je op terug kunt vallen als je steun nodig hebt, een luisterend oor en voor grotere kwesties zijn er professionals om hen bij te staan en samen te kijken wat de route is naar de juiste support.

Groentewinkels en supermarkten werken graag mee om voedselverspilling tegen te gaan. Vrijwilligers hebben overgebleven spullen opgehaald en aantrekkelijk opgesteld op een lange tafel.

Er liggen zelfs luxe etenswaren bij en broden van gisteren. Ook een doos ijsjes. Die vinden ter plaatse goede aftrek.

Niet iedereen kan alles gebruiken. Soms worden de artikelen beoordeeld of ze wel halal zijn.

Op enkele banken wachten de belangstellenden op hun beurt. Er is koffie, thee, muziek en een tafel vol lekkers, zodat mensen met elkaar in gesprek kunnen tot ze aan de beurt zijn. Hun naam wordt afgeroepen en diegene loopt langs de bakken om uit elke bak wat van haar of zijn gading te kiezen.

Als er nog over is, dan volgt een tweede ronde voor wie daar nog op is blijven wachten. Er is ook een hoekje met tweedehands kleding, waaruit men vrij mag kiezen.

Ook in de winter gaan de medewerkers door, weer of geen weer. Soms is er soep of chocomel. Wie zelf kleding, plantjes of houdbaar voedsel over heeft is dan ook welkom om te delen.

Bij de Plint (nu Cordaan/Philadelphia) kun je zelfs je nagels laten lakken door Rietje.

Dinsdag 24 januari ben ik gaan kijken bij de Bron. Er was flink wat belangstelling, ondanks de gure wind. Ook hier hetzelfde beeld; allemaal mensen, vooral vrouwen, met een mobiele boodschappentas en/of grote plastic tassen.

Grote belangstelling in de Dichtersbuurt. Foto: Frans van der Feen

► GERARD VALENTIJN

Drukke op het Sloterstrand!

Het eerste, kortste, koudste en gratis evenement van 2023 vond plaats bij de Sloterplas. Hier praat ik uiteraard over de traditionele Nieuwjaarsduik. Na een onderbreking van een paar jaar omdat corona georganiseerde bijeenkomsten onmogelijk maakte, was het dan op 1 januari om één uur 's-middags weer zover.

Foto: Gerard Valentijn

Op het Sloterstrand verzamelden zich enkele honderden mensen om een lekkere duik te nemen in het koude water. Alhoewel, dit jaar was het water minder koud dan andere jaren. De pret was er echter niet minder om.

Als opwarmertje voordat iedereen het water inging, was er een optreden van zangeres Debbie uit Zaandam. Zij had zich voor de gelegenheid warm aangekleed en zong vol overgave. Wie ook aanwezig was bij deze traditie, was Roberto de zingende ijscoman. En hij kwam niet alleen om ijs te "verkopen", maar ook om te zingen. Dat verkopen zet ik even tussen aanhalingstekens, want voor de liefhebber was het geheel en al gratis ijs. Op voorwaarde dat je het ter plaatse op zou eten. En liefhebbers waren er genoeg! Bij de vorige editie waren er slechts 10 liefhebbers van ijs, nu waren er enkele tientallen. Hij raakte zelf de tel kwijt, want ook hij moest voordat iedereen te water ging nog een lied ten gehore brengen. Een geweldige meezinger was het. Hij deed zijn naam als zingende ijscoman dan ook zeker eer aan. En van de zomer kun je hem al zingend in de buurt weer tegenkomen!

Hoe dichterbij één uur hoe meer mensen zich ontkleedden om die duik te gaan nemen. Ook steeg de spanning. En toen het tijd werd om af te tellen, telde iedereen hardop mee. Bij

de laatste tel rende de hele meute op het water af om er maar als eerste in te zijn. En na die eerste run renden sommigen weer net zo hard terug naar hun handdoek om zich snel af te drogen en geen kou te vatten.

Alhoewel zo koud was het niet. Kort voor het evenement sprak ik namelijk een wat oudere

man die daar aan het zwemmen was. Die man kwam uit de Oekraïne en vond het water niet echt koud. Hij vond het lekker om dit elke dag te doen en genoot ervan dat dit hier ook mogelijk was. Van een evenement zoals hier plaatsvond, keek hij wat vreemd op: dat er in Nederland er zo'n happening van werd gemaakt! Hij vertelde dat hij in de Oekraïne elke dag ging zwemmen ook in de winter en dan in een wak in het ijs. En ook dat hij lang niet de enige was die dat daar deed.

Dit jaar was de 14e editie van de Nieuwjaarsduik. Het evenement begon in 2006 met slechts een handvol deelnemers. Al snel kwamen er elk jaar meer mensen op af en werd het steeds beter georganiseerd. Marco, de initiatiefnemer, was er het eerste jaar samen met zijn zoon en enkele burens. Daarvoor had hij in de buurt wat folders in de bus gestopt.

Het hele evenement was goed georganiseerd en geheel gratis. Na afloop van de duik was er voor alle deelnemers warme soep. Om te weten of je deelgenomen had moest je natte haren hebben. Dus de mensen die niet kopje onder waren gegaan, visten achter het net. Maar gelukkig is er volgend jaar weer een herkansing!

► LOUS AKKERMAN

Vraag aan onze (jongere) lezers:
Kunnen jullie dit in één keer en zonder te haperen voorlezen?

Dan ben je een kei!

Vlgonen een oznrdeek op een Eglnese uvinretsiet mkaat het neit uit in wilkee vloogdre de ltteers in een wrood saatn, het eing wat blegnajrk is, is dat de eretse en de ltaatse ltteer op de juitse patals saatn. De rset van de ltteers mag wllikueirg gpletaast wdoren en je knut vrelvogens gwoeon lzeen wat er saatt. Dit kmot omdat we neit ekle ltteer op zcih lzeen maar het wrood als gheel.

► FRANS VAN DER FEEN

Geheimen in de Tuinen van West [11] Ecologische boerderij 'de Boterbloem'

Wie bijna naar het einde van de Lutkemeerweg fietst ziet voor de kruising met de Etnastraat links zo'n lelijke doosachtig gebouw, waarschijnlijk een bierdistributiecentrum ('Imbev' staat op een bord ervoor), maar rechts, nog voor het dierenhotel 'Pocohontas' is de ingang naar 'de Boterbloem'.

Op afspraak word ik ontvangen in de gezellige huiskamer achter de winkel, waar Trijntje de kachel aansteekt. 'de Boterbloem' is in het verleden regelmatig in het nieuws geweest, omdat men de grond wilde inrichten als Bedrijventerrein Schiphol Area Development Company en de boerderij daarvoor zou moeten wijken. Er zijn diverse (handtekeningen-)acties geweest en zelfs prominenten als

Trijntje Hoogendam voor de boerderijwinkel.
Foto: Frans van der Feen

Arnold Heertje en Johannes van Dam hebben zich hard gemaakt om één en ander te voorkomen, vertelt de boerin, terwijl ze me een kopje rooibosthee inschenkt.

Tot nu toe is gedoogd dat 'de Boterbloem' bleef. Wel is een deel van het land onteigend en afgescheiden van de boerderij door een sloot. Ook is er een betonnen weg aangelegd. Van de ca. 14 hectare is ongeveer 10 hectare ingeleverd. In die grond is plastic aangebracht voor drainage.

Goed nieuws

In januari kwam er goed nieuws: Waterschap Amstel, Gooi en Vecht keerde zich tegen het Amsterdamse stadsbestuur, omdat bebouwing een ernstige aanslag zou plegen op de waterhuishouding. Er gloort dus nieuwe hoop. Inmiddels is er een Coöperatie in oprichting met 'Pluk' en de Stadsgroenteboer. Ze leveren o.a. groentepakketten en werken met zelfoogsters.

Het bedrijf wordt niet alleen gerund door Trijntje Hoogendam en partner Erik, maar is ook nog altijd de zorgboerderij, waar cliënten van o.a. Cordaan en Ingeest een fijne plek hebben om te werken; maar ook diverse vrijwilligers. Eén van hen komt tijdens het gesprek binnen en stelt voor raapstelen te zaaien. Het plantplan wordt erbij gehaald om de beste plek uit te kiezen. 'de Boterbloem' wordt gesponsord door zo'n 250 vrienden, die van tijd tot tijd een nieuwsbrief ontvangen, waarin ze van de ontwikkelingen op de hoogte worden gehouden en waarin wordt aangekondigd als de aardappelrooide dag plaats vindt en de kapucijnerplukdag.

De biologische winkel

Hoewel nu rustig, draait de winkel een goede omzet, omdat er diverse andere afzetkanalen zijn, zoals de Voedselcoöperatie VokoMokum en Vrij Waterland in Haarlem, die o.a. aardappels en pompoenen afnemen.

In de coronatijd ging de zaak extra goed. Er werden toen ook maaltijden geleverd.

Website

Er is wel een website van de boerderij, maar die wordt niet erg bijgehouden. Erik, die in de kamer achter de computer zit, komt er niet aan toe om die te bij te werken.

'Zou een actuele website niet beter zijn om aan de weg te timmeren?', veronderstel ik.

"Moeten we dat nu nog doen?" vraagt Erik zich af.

Tot slot van mijn bezoek krijg ik nog een kleine rondleiding, door de boomgaard met perenbomen, sommigen staan er al sinds 1870. Erlangs is een takkenril aangelegd. Verder langs de velden en de kleine kas, waarin de vrijwilligers de stand van zaken bekijken. Er staat nog een soort paksoy.

Het land dat bij de boerderij hoorde.
Foto: 'de Boterbloem'

We wensen Trijntje en Erik succes en hopen met hen dat er toch nog een toekomst voor 'de Boterbloem' is weggelegd. Trijntjes ultieme droom is dat het onteigende land weer door mensen met hart voor de aarde e.d. in gebruik kan worden genomen.

'Behoud Lutkemeer' en 'Voedselpark Amsterdam' ijveren hiervoor met vele vrijwilligers die ook bezorgd zijn over de teloorgang van onze aarde.

Waarom leren we zo weinig van het verleden. En verpesten we het voor zoveel mensen die na ons komen of nu al bijna geen levensverwachting hebben? Ik stel mij die vraag vaak en mijn optimisme wordt er niet groter op. We gaan massaal door met het vernietigen van onze Aarde, we stellen alles uit tot de opwarming van de Aarde onomkeerbaar wordt. En de gevolgen zien we overal, met extreme en langdurige kou in Noord Amerika en Canada, met steeds heftiger stormen, orkanen en aanhoudende regens elders in de wereld. De aardbevingen in Turkije en Syrië, vragen nu onze terechte aandacht en steun, maar dat is hulp achteraf. We zouden natuurlijk vooral moeten zorgen dat we beter bestand zijn tegen dit soort rampen, door beter te bouwen en de meest gevaarlijke gebieden te vermijden. Ook hier bouwen we nog steeds in de uiterwaarden van onze rivieren terwijl dat de plekken zijn die bedoeld zijn om overtollig rivierwater op te vangen. En wij hebben, zij het nog steeds te weinig, tenminste nog huizen. Heel veel mensen in deze wereld zijn dakloos en op de vlucht voor oorlog, onderdrukking en natuurrampen. En dat wordt als we zo doorgaan alleen maar meer.

Ook ik help waar ik kan, met spullen en met geld voor 555 en andere noodfondsen. Maar het blijft symptoombestrijding en het pakt de oorzaken niet aan. Zinloze oorlogen overal in de wereld, nu zelfs weer in Europa, waardoor we die andere zo makkelijk vergeten. Elke oorlog is een misdaad tegen de menselijkheid en kost naast mensenlevens vele miljarden Euro's en Dollars, terwijl oorlog alleen maar dood en verderf zaait en waar alleen de wapenindustrie beter van wordt. Wanneer gaan we het geld nu eindelijk eens inzetten om de wereld te redden in plaats van onze gezamenlijke leefwereld nog verder te vernietigen? Of laten we onze Wereld blijvend regeren en vernietigen door oorlogszuchtige leiders met weldadig ingerichte regeringsgebouwen en paleizen. Met onvrije en onderdrukte medemensen, die niet vrij zijn om hun geloof te belijden of hun eigen leiders te kiezen. Wij kunnen wel iets veranderen, wij leven in een democratie waarin we eens in de paar jaar door te stemmen, een einde kunnen maken aan de tweedeling tussen arm en rijk, kansrijk en kansloos en solidair en asociaal. Iemand anders in het Haagse Torentje zou mij ook wel wat lijken. Het wordt tijd dat we kiezen met onze (klein)kinderen en die van alle anderen op de wereld, in gedachten. Het kan nog, maar niet lang meer.

HANS STAPHORSIUS

► HEDDA VAN ROZELAAR

Het Geheugen van West [8 april 2009] Kantje Boord

"Mensen willen meer variatie en die krijgen ze van ons."

Propvol eldorado

In de Burgemeester van Leeuwenlaan zijn de veranderingen door de Stedelijke Vernieuwing duidelijk te merken, ook aan de winkels. Dan is het toch wel leuk en vertrouwd om op nummer 45 Kantje Boord van Martin en Paula van Druten te vinden. Nog altijd propvol randjes, kantjes, stoffen en lingerie. Voor de creatieveling een waar eldorado.

Van de markt naar de winkel

De eigenaars zijn druk in de weer met het aanvullen van hun assortiment. Toch vindt Paula even de tijd om iets over hun winkel te vertellen: "We zijn in 1997 hier begonnen. Een broer had hiernaast een winkeltje maar dat was na een jaar weer weg. Wij zijn er nog steeds en onze dochter wil de winkel na ons voortzetten als dat kan.

We hebben gestaan op de markt in de Westersstraat en op de Dappermarkt. Maar met slecht weer was het soms wel afzien: in- en uitladen, kraam opbouwen. Op de markt heb je wel ander en meer publiek. De mensen komen voorbij langs de uitgestalde spullen, blijven staan, vragen en kopen. Hier in de winkel moeten ze eerst naar binnen als ze iets

nodig hebben. Dat is toch anders. We krijgen ze wel uit alle windstreken. We hebben klanten uit Duitsland, uit België, noem maar op, natuurlijk ook door internet en onze materialen. Die materialen, dat assortiment zie je nergens anders meer."

Hard werken tussen tierelantijntjes

De dochter staat erbij en kijkt ernaar. Ze weet wat de winkel inhoudt: hele dagen lang hard werken, je bent nooit klaar maar het werkt aanstekelijk, de klanten blijven komen met hun vragen, ook voor creatieve 'kunstwerken' en de laatste tijd voor moderne smaakvolle lingerie. "Je moet met je tijd meegaan, anders hou je het niet vol. We zijn destijds begonnen met verschillende soorten kantjes, randen en boorden. Die zijn er nog altijd met allerlei decoratieve applicaties, heel veel keuze in stoffen aan rollen, leuke geschenkideeën en nu dan lingerie. Mensen willen meer variatie en die krijgen ze van ons."

Vrijwilligers

Tijdens het gesprek nemen een paar mensen afscheid voor het weekend, met dikke zoenen. Familie? Vrienden? Paula lacht: "Vrij-

Tussen tierelantijntjes. Foto: Hedda van Rozelaar

willigers. Ze komen als klanten en worden vrijwilligers. Eerlijk gezegd red je het niet zonder vrijwilligers, ook al heb je dat grote assortiment en die betaalbare prijzen. De mensen krijgen het wellicht nog moeilijker en willen toch gezelligheid. Ze komen bij ons ook omdat we zo gewoon en spontaan zijn, tegen iedereen, of ze nou uit Bussum, uit Badhoevedorp of Hoofddorp komen. Soms valt die spontaniteit niet goed, maar veel klanten van buiten Amsterdam zeggen: "Ja, de auto rijdt automatisch naar Kantje Boord!"

Sfeer

Martin heeft het te druk met de renovatie van zijn inventaris, maar hij weet wat hij aan zijn vrouw heeft. Die staat haar mannetje wel, ook bij problemen in de buurt, geluidsoverlast of ruimtegebrek. Zolang de sfeer zo warm blijft en het assortiment zo aantrekkelijk, blijven klanten als vanzelf de weg vinden naar Kantje Boord!

▶ MARJORI HONG

Fruittuin van Moerkerken Samen, met de buurt

En dan heb je zomaar opeens een fruittuin naast de deur. Niet verkeerd. Vooral niet, omdat de tuin voor iedereen toegankelijk is. Ken je dat? Dat je na jaren terugkomt in een eens zo vertrouwde omgeving en dat het dan totaal niet meer lijkt op wat het ooit geweest is? Zo had je jaren geleden, op de plek waar nu Albert Heijn staat, op het Lambertus Zijlplein een peuterspeelzaal. En bevond zich bij datzelfde plein een tunneltje voor voetgangers en fietsers. Aangezien tunneltjes een ideale plek vormen om rond te hangen en stiekeme dingen te doen, waren velen er helemaal niet rouwig om, dat het verdween.

Foto: Fruittuin van Moerkerken

Op een andere plek in Geuzenveld/Slotermeer werd ook graag rondgehangen en wel in de Lodewijk van Deysselbuurt, ter hoogte van de Van Moerkerkenstraat. Je had daar geen tunnel, maar wel donkere bosjes. Ideaal voor verliefde stelletjes, die ongezien wat aan wilden rommelen, of jongeren, die er ongestoord lachgas wilden gebruiken (en hun troep dan lieten slingeren). Dat er voor buurtbewoners en de school die daar gevestigd is, niet veel te lachen viel, zal geen verrassing zijn.

Metamorfose

Maar dan Cascoland, een netwerk van kunstenaars, ontwerpers en architecten. Zij hadden in Amsterdam al eerder gezorgd voor vergroening van een publieke ruimte en zijn ook met dit stukje grond aan de slag gegaan. Wie de afgelopen jaren de Van Moerkerkenstraat heeft vermeden, zal bij een vernieuw-

Foto: Fruittuin van Moerkerken

de kennismaking ter hoogte van nummer 83, dan ook steil achterover slaan. Het eens niet zo fijne plekje, is veranderd in een prachtig, vruchtbaar, lekker plekje. Lekker, omdat het er vol staat met fruitbomen en fruitstruiken. Appels, peren, frambozen, bramen... Kippen zijn er ook. En een aantal glazen kassen.

Vanuit het huisje naast de boomgaard wordt de fruittuin samen met buurtbewoners goed onderhouden. In de glazen kassen die er staan, worden geredde groenten en fruit van de Plein '40 -'45-markt of fruit uit eigen tuin, gekookt, geweekt, gedroogd en gefermenteerd. Er worden zelfs kookworkshops gegeven. Ook dit kokkerellen gebeurt allemaal in samenwerking met buurtbewoners. Krijg je er al trek van? Kijk op hun website wanneer je kunt komen proeven, yummm...

Ben je dus in de buurt, neem dan vooral eens een kijkje in deze fruittuin. Zeker in het voorjaar zal het een genot voor het oog zijn, want het mooie van fruitbomen en fruitstruiken is... dat ze vol bloesem staan (en daar zijn ook de bijtjes blij mee)!

▶ LOUS AKKERMAN

Uitreiking Literatuurprijs Nieuw-West 2022

Op 27 november 2022 werd in De Meervaart de Literatuurprijs Nieuw-West uitgereikt; een jaarlijks initiatief van Boekhandel Meck & Holt op Tussenmeer.

Waar vorige malen een jury de winnaars van de inzendingen van de verhalenbundel 'Nieuw-West-Side Stories' kozen, had Eddie Mekkelholt nu bepaald dat bij deze - alweer vijfde - editie het publiek de jury zou zijn. De drukbezochte avond werd, zoals hij het zelf noemde, 'aan elkaar gepraat' door oud-stadsdeelbestuurder Ronald Mauer. Het werd een gezellige avond, mede door het vrolijke optreden van 'Pierre et les Optimistes', een 4-koppige gipsy jazzband, die jaren '30-'40-swing speelt, gelardeerd met Franse chansons en wat snufjes reggae en flamenco.

Winnaar Kees Schelling, met Eddie Mekkelholt en Ronald Mauer. Foto: Lou Akkerman

Eerst hielden vier schrijvers een presentatie en daarna maakte journalist/schrijver Hugo Hoes met ons een beeldreis door Nieuw-West, waarbij hij hilarische dia's liet zien van met name verkeerd gespelde of multi-interpretabele verkeersborden. Hij is een goede observator met een leuk gevoel voor humor! Na de pauze werden vier boekenbonnen ver-

Foto: Hugo Hoes

loot onder de aanwezige stemmers door Eddie en Simon, zijn trouwe metgezel in de winkel, of zoals Ronald Mauer het zei: "die de winkel draaiende houdt, als Eddie met dit soort evenementen bezig is!"

Na nog een paar nummers van 'Pierre et les Optimistes' was de eer aan Ronald Mauer om de drie winnaars bekend te maken.

Hij constateerde dat de schrijvers wat nostalgischer en wat 'liever' geworden waren in de loop der tijd, hetgeen misschien mede te danken was aan hun meer gevorderde leeftijd... (tussen de 40 en de 70 jaar).

De 231 stemmers hadden, omdat iedereen 3 stemmen mocht uitbrengen, 1383 stemmen uitgebracht op 20 kandidaten.

Het publiek was dus de jury en derhalve was er geen juryrapport, maar de auteurs kregen een 'collectief compliment'!

Winnaar werd Kees Schelling met het verhaal 'YES', over een voormalig buurthuis in Osdorp.

Tweede was Ireen van der Lem met het verhaal 'De vier kruisjes' over een ontmoeting tussen twee werelden op Station Lelylaan. Nummer drie werd Anna Akkerman met het verhaal 'De Ontheemden' over een ontmoeting tussen een oude Nederlandse vrouw en de Irakese Maryam bij de beelden van Jan Meefout bij de 'Bananenbrug' aan de Burgemeester Röellstraat.

Omdat Anna Akkerman niet aanwezig was, mocht Faye Faverey als vertegenwoordigster van de jongere garde haar bloemen in ontvangst nemen. Na afloop kon het publiek zich met een drankje mengen onder het publiek van de 'Srefidensie Comedy Show', die uitbundig nafeestte.

OPROEP

Tijdens deze feestelijke avond kwam ook het droevige nieuws dat het einde van Boekhandel Meck & Holt binnen enkele jaren in zicht is: de **enige** boekhandel in Amsterdam Nieuw-West! Wat moet er daarna gebeuren? Nico Koers deed de volgende oproep: Wie wil er meedoen/-werken aan een plan om deze boekhandel te behouden?

Hij deed hierbij vooral een beroep op jongeren: "hoe jonger men is, hoe langer we door kunnen!" Er waren veel aanmeldingen.

N.B. Er komt dit jaar weer een versie van de prijs, die tijdens het Boekengala Nieuw-West in november a.s. wordt uitgereikt. Het Boekenweekgeschenk van Boekhandel Meck & Holt wordt de zesde jaargang van de Nieuw-West Side Stories, waarin een selectie van 20 verhalen uit de eerste 5 jaargangen is opgenomen.

WAT EEN BLOEM VERTELLEN WIL

Het is niet zo
Dat bloemen zomaar ergens bloeien
voor niets
alleen om mooi te zijn.
Dat ze de tuin staan in te kleuren,
de lucht bedwelmen
met hun geuren.
Nee, het is niet zo
dat vlinders zomaar ergens zitten
zonder reden
om de takken te bekleden
met een leuk behang voor jou en mij.
Nee, het is niet zo
dat de hommels en de bij
maar wat hangen bij die planten
lanterfanten
voor de lol
omdat ze zich vervelen.
Want het is niet zo,
vergeet dat.

Weet dat
bloemen blaadjes hebben
waarop zinnen staan geschreven
en dat bijen tijdens hun bezoek
die zinnen hardop zoemen
alsof ze lezen in een boek
dat gaat over
bomen, vogels, regen, zon,
de smaak van honing,
mooie kleuren groen.

Dat is dus wat bijen, hommels,
vlinders doen:
ze vertellen die verhalen
aan jou, aan mij,
ze willen graag dat wij ze horen
dat onze oren
zeggen kom maar hier met dat
gefladder en gezoem.
Insecten laten weten wat een bloem
vertellen wil
over planten, vissen, water, ons.
Ze willen dat de wereld gonst
want anders is alles
veel te stil.

Gedicht: Bibi Dumon Tak

Een vrolijke reis door Nieuw-West

Hugo Hoes CEO Het Kijks
Meervaart, november 2022

'Pierre et les Optimistes'. Foto: Lou Akkerman

FRANS VAN DER FEEN

Geloven in Nieuw West (7) Syrisch-Orthodoxe Mor Sharbil kerk

Op zaterdag 21 januari ben ik naar de voormalige RK-Catharinakerk, nu Mor Sharbil kerk, de Syrisch Orthodoxe Kerk van Antiochië, gegaan aan de Burgemeester Eliasstraat, om deze geloofsgemeenschap die hier sinds 1993 zetelt aan u bekend te maken.

Na een half uurtje verdwijnen alle diakenen naar achteren en komen op een bepaalde moment één voor één in liturgische kleding (wit met rood/gouden sjerp) gestoken, terug. Ook de priester draagt nu een prachtige gewaad.

den als in protestantse en rooms katholieke kerken. De schuldbelijdenis (afgesloten met Qurye layson = Heer, ontferm u) wordt uitgesproken, telkens afwisselend uitgesproken door de priester en één van de dienaren. Vervolgens wordt de eucharistie gevierd, maar daar doen de kerkgangers niet aan mee. Die plechtigheid vindt uitsluitend plaats voor de priester en de clerus, die zich op het heilige podium voor het altaar bevinden.

Op het scherm wordt een afbeelding van de Here Jezus geprojecteerd. De priester houdt een preek, ook geheel in het Aramees, net als de mededelingen erna. Haast alle aanwezigen verstaan het en anders worden ze door hun burens bijgepraat. Er gaan collecteschalen rond.

Tegen het eind van de dienst maken het vrouwenkoor, de diakenen en de priester zingend een rondgang door de kerk. Ze dragen de bijbel en een gouden kruis mee. Doorgaans is er ook nog de mogelijkheid om koffie of thee te drinken in de benedenzaal, maar dat gaat vandaag niet door, omdat de koster ziek is.

De naam van de kerk verwijst naar Mor (= Sint) Sharbil, een heidense priester die zich tijdens de regeerperiode van keizer Trajanus bekeerde tot het christendom. Toen hij weigerde een heidens offer te brengen, werd hij gefolterd en omgebracht. Een keer per jaar wordt Sint Sharbil in deze kerk geëerd. Meer informatie op www.morsharbil.nl

Het kerkgebouw. Foto: Frans van der Feen

Er zijn telkens twee gebedstijden, zaterdagmiddag (17.00 uur korte dienst, met klein gedeelte van de gemeente) en zondagmorgen (9.00 uur volledige dienst). De gemeente bestaat uit 210 Syrisch-Orthodoxe christengezinnen. Er werd mij aanbevolen een keer naar de zondagsdienst te komen. Dat deed ik op 5 februari. Dat was een hele indrukwekkende samenkomst, deze keer extra bijzonder ter gelegenheid van Maria Lichtmis op 2 februari.

Priester Yohanna Lahdo stelt zich links vooraan in de kerk op, omringd door enkele diakenen. Daar reciteren zij in welluidende klanken gebeden/lofzangen uit grote boeken. Dat gaat in het Aramees, de taal die Jezus sprak. Regelmatig slaan ze een dubbel kruis. Rechts voorin de kerk reageert een ander groepje diakenen steeds met gebeden/lofzangen, ook uit grote boeken. Ik versta er wel 'Halleluja' en 'Amen' van. Een in liturgische kleding gestoken diaken verspreidt af en toe wierook voorin, maar ook rondom in de kerk. Regelmatig vult de priester uit een los bakje het wierookvat bij.

In het begin zijn er slechts enkele kerkgangers, maar in de loop van de dienst stroomt langzaam maar zeker de hele kerk vol, links de vrouwen, getooid met een fraaie hoofddoek als respect voor de Here Jezus en de kerk, rechts de mannen.

Inmiddels zijn ook de vrouwen van het koor binnengedruppeld in crème met rode, gekleurde uniforme kleding met een hoofddoek. Dan worden de beamerschermen uitgerold waarop teksten worden geprojecteerd, gebeden en stukken uit de bijbel. Aramees met Nederlandse vertaling. Van een man naast me krijg ik een brandende kaars aangereikt, net zoals de andere kerkgangers hebben.

De samenkomst is één grote lofzang op de Drieënige God, met het gebed van het 'Onze Vader' en de geloofsblijdenis. Er wordt voorbede gedaan voor allen die beproevingen ondergaan, voor christenen en Maria, voor profeten, apostelen, verkondigers en evangelisten en voor allerlei Heiligen. In grote lijnen wordt hier hetzelfde geloof bele-

Altaar op het podium. Foto: Frans van der Feen

O, o, die Meervaart

Het is 10 januari en ik ben op weg naar de Nieuwjaarsreceptie van Eigenwijks, voor het eerst weer sinds de coronatijden. Door de stromende regen, half schuilend onder de luifels van de langzaam leegstromende winkels van het Osdorpplein, sla ik de hoek om naar de Meervaart. Onder mijn paraplu vandaan zie ik uit mijn ooghoek dat het spandoek 'niet bouwen in de Sloterplas' er nog steeds hangt.

Binnen wacht mij een warm welkom door Dick Glastra van Loon, die later op de receptie met een prachtig lied van Adele afscheid neemt als directeur Eigenwijks. Er heerst een gezellige drukte binnen en iedereen zoekt en vindt een kennis of collega van al die mooie projecten en organisaties die bewoners samen hebben opgezet en samen brengen, zoals onze GaSet, om te proosten op het nieuwe jaar. De bijeenkomst wordt opgeluisterd door beelden uit de wereld en dichters bij huis van het afgelopen jaar, vrolijke en minder vrolijke, waarbij het motto wordt vertolkt door het lied uit 'Het Schaep met de vijf poten': "We benne op de wereld om mekaar om mekaar, te helluppe nietwaar?!" Een motto waar ik mij helemaal achter schaar. Enfin, na afloop buitenstaand, word ik meteen weer gegrepen door het spandoek in de plas.

En ondanks dat er eind afgelopen jaar een nieuwe voorkeurslocatie is gepland voor een nieuwe Meervaart – minder uitzicht beperkend en minder aantasting van beschermd groen – vraag ik mij af: waarom wil de stad toch zo graag bouwen in de plas? Nog los van mijn mening dat de huidige Meervaart prima voldoet, waarvan we daarstraks nog een voorbeeld hebben gezien, zullen er genoeg plekken zijn, waar je kunt bouwen zonder een fraai uitzicht van licht, lucht en ruimte op te moeten geven. Een goed voorbeeld daarvan is de jaren geleden gevonden plek op de noordoever voor het Van Eesterenpaviljoen. Zijn we dan nooit tevreden met wat er is? Moet alles maar steeds groter en hoger en volgebouwer in de toch al zo volle stad? Wellicht is het een goed idee voor een volgend nieuwjaarsthema van Eigenwijks: "Laat bewonersorganisaties meedenken met plannen vóórdát er een voorgenomen besluit wordt genomen!" Geloof me, er is best nog hoop om dat te realiseren. Ja toch, Burgemeester en Wet-houders?

RUUD VAN KOERT

HANS STAPHORSIUS

Oplevering 'de Baak'

Op de hoek van de Dr. Hendrik Colijnstraat en de Lodewijk van Dijsseelstraat zijn in februari de eerste van de 127 middenhuur woningen opgeleverd. De eerste bewoners wonen inmiddels in het gebouw, dat ondanks zijn forse aantal woningen niet misstaat op deze hoek. Door de vormgeving en het speelse uiterlijk verstoort het de omgeving niet. Met zicht op de Speeltuin Confucius en het Eendrachtspark Midden, hebben de bewoners van de Baak een mooi uitzicht op de omgeving. Het gebouw is ontworpen door O.Z. Architecten uit Amsterdam en gebouwd door Kondor Wessels Vastgoed. Het

gebouw (alsook de woningen) voldoet aan de modernste energie-eisen en beschikt naast een overdekte fietsstalling in de kelder ook nog over 38 afgesloten en overdekte parkeerplaatsen voor (deel)auto's. En er is op de begane grond een gemeenschappelijke huiskamer voor de bewoners en voor ontmoetingen met andere buurtbewoners en gezamenlijke activiteiten. De Baak staat, met al haar diversiteit qua woningen en huurders, voor 'samen'. In de buurt en mét de buurt is het uitgangspunt. Wij wensen onze nieuwe buurtgenoten veel woongenot in onze wijk.

Foto: Kondor Wessels Vastgoed

► FRANS VAN DER FEEN

Neem eens een OV-fiets!

Van tijd tot tijd huren wij op een NS-station een OV-fiets, meestal om ter plaatse een aardige tocht in de omgeving te maken, zoals een tochtje vanuit Delft naar Schipluiden en Schiedam en terug, of vanuit Barendrecht, een rondrit door Den Haag enz.

Als min of meer regelmatige gebruiker werd ik onlangs uitgenodigd voor een test. Hoewel het prima fietsen zijn, vermoedde ik een verbetering, maar nadere informatie die me achteraf telefonisch werd verstrekt leerde me, dat men de OV-fietsen opnieuw ging aanbesteden en dat enkele fabrikanten een model hadden ingestuurd voor die test.

De testfietsen. Foto: Frans van der Feen

Voor de proefrit moest ik me vervoegen bij het hoofdkantoor van de NS, aan de Laan van Puntenburg in Utrecht. Ter plaatse werden de belangstellenden ontvangen met koffie en op de foto gezet.

Blokje om

Er stonden vijf van die geel-blauwe fietsen glanzend klaar, voorzien van een bordje met een letter. Die moest je onthouden, want ze waren verschillend. Er zouden ongeveer 100 mensen komen en de volgende dag nog eens 100.

Met een oranje hesje over je jas diende je een blokje om te gaan door het Moreelsepark, ca. 500 meter. Er waren ook twee verhoginkjes neergelegd om zo'n hobbel te ervaren.

Op elke hoek stond een medewerker met een pijl om de route aan te geven. Eigenlijk was het rondje te kort om de fiets goed te testen. Ik had er Utrecht wel even mee in willen gaan...

Rare omweg

Eén van de testers was op de eigen fiets gekomen en mopperde dat het wel een rare omweg was om bij het beginpunt te komen; ze was per ongeluk al op de testroute terecht gekomen...

Tot slot moesten de testers enquêtevragen beantwoorden. Ik heb goede cijfers gegeven. Het zijn robuuste rijwielen, waarvan makkelijk de zadelhoogte te verstellen is.

Ik heb nog wel opgemerkt dat je op zo'n fiets wel versnellingen mist wanneer je in de duinen wil fietsen of een heuvelachtig gebied. Langzamerhand gaat men nu ook elektrische fietsen invoeren, te beginnen in Driebergen en Arnhem. Goed idee, want dat zijn geprofileerde gebieden!

Als beloning kregen de deelnemers een dagkaart voor de trein!

Na de test

Nu ik toch in Utrecht was heb ik nog een wandelingetje gemaakt naar het Griffpark. Helaas begon het te regenen; gelukkig vanmorgen tijdens de test niet. Toen nog een bezoekje aan het Centraal Museum met mijn nieuwe Museumjaarkaart.

Uw redacteur rijdt een testrondje. Foto: NS

Handig vervoermiddel

Om gebruik te maken van een OV-fiets heb je een persoonlijke OV-chipkaart nodig van de NS. Een abonnement kost €0,01 die ter verificatie van je bankrekening wordt afgeschreven. Op internet kun je zien of bij het station van je keuze fietsen voorradig zijn (meestal) in de stalling. Met je OV-chipkaart kun je zo'n fiets van het slot krijgen. Later wordt er €4,45 van je bankrekening afgeschreven. Je kunt hem ook bij een ander station terugbrengen; dan komt er €10,- bij.

Ook €10,- kost het huren van een e-bike.

Voordeel van zo'n fiets is, dat je niet met je eigen fiets in de trein hoeft te gaan, waarvoor vaak maar beperkte ruimte beschikbaar is.

► RUUD VAN KOERT

Het Geheugen van West [18 maart 2012] Randje tik of Stoepranden

De sneeuw is gesmolten, de Elfstedentocht weer net niet uitgeschreven en de lente is, in ieder geval qua temperatuur, in aantocht. Alle kinderen komen juichend naar buiten om krijgertje te spelen, rondjes te fietsen of te stoepranden.

Bijna raak of net niet? Foto: fragment van YouTube

Stoepranden? Doen ze dat nog steeds vragen u en ik ons meteen af. Jazeker, het is niet alleen maar op de bank met de DS (voor de ouderen onder ons: dat is een spelcomputer-tje waar kleinzoon gek op zijn), want ik heb het zelf kort geleden met eigen ogen gezien in een straat bij de Walraven van Hallweg in Slotermeer. Drie kinderen met een versleten leren bal, driftig discussiërend en passen uitmetend midden op straat. "Als je 'm raakt en voor je eigen rand weer opvangt, mag je van af die plaats nog een keer", zegt de oudste van het stel.

Geweldig, en ik denk meteen terug aan een paar jaar geleden, toen ik mijn oudste kleinzoon heb ingewijd in de geheimen van Randje tik (of Stoepranden, wat u wilt).

Tijdens mijn lagere schooltijd op de Queridoschool speelden we het uren achtereen en zo intensief dat we soms de tijd vergaten. Toen we daardoor een keer te laat binnenkamen vroeg hoofdmeester Logeman streng naar de reden. "We speelden Randje tik", zei ik eerlijk. Meester Logeman verstond echter 'Ruitje tik', en het heeft flink wat praatwerk gekost om hem ervan te overtuigen dat we toch echt geen ramen hadden staan ingooien.

Nog even voor de jongeren onder ons:

Je bent met maximaal vier personen (1 tegen 1 of 2 teams van 2, anders duurt het te lang voor je aan de beurt bent), je hebt een goed stuiterende bal en zoekt een niet te brede straat met stoepranden van ongeveer vijf tot vijftien centimeter hoog. Je staat tegenover elkaar op de stoep en probeert de bal zo tegen de stoeprand van je tegenstander te gooien dat de bal weer terugkaatst. Vang je 'm dan niet meteen weer op heb je 1 punt. Vang je 'm op zonder dat-ie de grond raakt heb je 2 punten en mag je vanaf die plek weer gooien. Wie het eerst bij (bijvoorbeeld) de 25 is heeft gewonnen. O ja, wissel bij de 5 punten van kant (de stoepen zijn nooit precies even hoog!) en geef je tegenstander altijd een revanche.

WAAR o WAAR?

Wie weet waar onderstaande Street Art-schildering zich bevindt?
Oplossingen inzenden vóór 1 april 2023 naar:
redactiegaset@eigenwijs.nl t.a.v. Lous Akkerman

De Street Art-afbeelding in de vorige GaSet was op het adres:
Lodewijk van Deyselstraat 95. De winnares was Marja. Zij heeft
inmiddels het boekje 'Natuur met een knipoog' van Marjori Hong
ontvangen. Ook nu wordt dit boekje weer onder de winnaars verloot.

Foto: Lous Akkerman

► SYLVIA SCHOENS

Een dag uit het leven van een opbouwwerker

Mensen met elkaar verbinden en achterhalen wat bewoners beweegt is een belangrijke rol van de opbouwwerkers bij Eigenwijks. Om dit goed te doen zoeken wij steeds naar nieuwe vormen. Om u een beetje inzicht te geven van waar opbouwwerkers mee bezig zijn interview ik mijn collega's uit Geuzenveld en Slotermeer. Deze keer is dat mijn nieuwe collega Jaimy uit Slotermeer.

Sinds wanneer werk je voor Eigenwijks? Sinds 8 januari. Dus echt nog maar heel kort. Hiervoor was ik heel lang werkzaam binnen welzijn Leiden. Ik ben als kinderwerker begonnen en later als opbouwwerker.

Wat is je standplaats? De Honingraat en ik ondersteun de buurtkamers Social Garden De Buurtlagger en De Schakel.

Wat valt je op in Slotermeer? Wat gaat er goed en waar valt nog winst te behalen? Wat ik heel goed vind zijn de enthousiaste bewoners en de talloze initiatieven. Er heerst ook heel veel positieve energie. Ik denk dat wij nog wel wat meer bekend kunnen maken wat er allemaal te doen is in Slotermeer. En ik merk dat er achter de voordeur veel speelt bij mensen zoals armoede en stress. Deze mensen zouden makkelijker wegwijs gemaakt moeten kunnen worden.

Heb je al een favoriet wijkje? Nee, nog niet, maar de kant van de Honingraat tot de rotonde vind ik echt heel leuk. Maar ik moet bekennen er nog niet aan toegekomen ben om echt de wijk in te gaan.

Kun je iets vertellen over de buurtinitiatieven en de regiegroep van Slotermeer? Slotermeer heeft

Jaimy. Privéfoto

ook een bedrag beschikbaar voor initiatieven van bewoners voor de buurt en daar wordt ontzettend goed gebruik van gemaakt. Er zijn heel veel activiteiten op gebied van sport, taal en ontmoeting. De regiegroep, bestaande uit bewoners uit Slotermeer, hoopt dit jaar dat de jaarlijkse vieringen meer in gezamenlijkheid gedaan worden waardoor er meer verbinding ontstaat. En ook dat er meer samenwerking komt tussen alle creatieve activiteiten. Bijvoorbeeld door een grote kunstmarkt ofzo.

Zou je nog iets tegen de lezers van de GaSet willen zeggen? Nou, omdat ik de buurt nog niet zo goed ken zou ik het heel leuk vinden als buurtbewoners mij hun activiteit of initiatief willen laten zien. Ik kom graag langs.

Hoe kunnen zij jou bereiken? Ik werk op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag en mijn mail is Jaimy@eigenwijks.nl en mobiel: 0633319681

Foutje, bedankt! En onze winnaars

De categorieën **WAAR o WAAR** en **Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet** uit de wintereditie van de GaSet, hebben twee winnaars opgeleverd: Marja en Fleur (volledige namen bij de redactie bekend).

Zij hebben hun prijs – het boek *Natuur met een knipoog* – inmiddels in ontvangst genomen, maar... dat ging niet helemaal zonder slag of stoot, want **WAAR o WAAR** was het boek van Marja gebleven?! Dat hadden we toch écht persoonlijk bij haar in de brievenbus gedaan...

En tja, dan blijkt dat wanneer je het boek in de brievenbus doet bij het verkeerde huisnummer, het boek ook bij de verkeerde persoon terecht komt! We hebben op de redactie hartelijk om onze eigen fout gelachen en kunnen alleen maar hopen dat 'die onbekende' blij verrast was met het onverwachte cadeautje in de bus!

Met een knipoog van de redactie.

- Oplossing **WAAR o WAAR**: Lodewijk van Deysselstraat 95
- Oplossing **Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet**: een lief babykikkertje

► NADINE BOERS
ARTS EN ONDERZOEKER

Onderzoek naar de beste behandeling van klachten van de voeten bij diabetes

Samen met 10 andere ziekenhuizen doet het Amsterdam UMC onderzoek naar de beste behandeling van zenuwklachten in de voeten en onderbenen (pijn, tintelingen, een doof/vreemd gevoel) bij diabetes. Deze zenuwklachten kunnen veel impact hebben op de kwaliteit van leven en in ernstiger gevallen leiden tot wonden en amputaties. Het is daarom belangrijk om te onderzoeken of we de klachten kunnen verminderen. 12 ziekenhuizen in Nederland onderzoeken of een operatieve behandeling helpt bij het verminderen van de klachten en het voorkomen van wonden en amputaties.

Het Amsterdam UMC zoeken nog steeds mensen met diabetes en klachten van de voeten en/of onderbenen. U kunt contact opnemen voor een uitgebreid onderzoek van de voeten en om te kijken of deelname gewenst is. Meer informatie over deelname aan de studie kunt u vinden op www.lastvanmijnvoeten.nl. U kunt ook mailen naar decostudie@umcutrecht.nl.

► MARJORI HONG

Lekker naar buiten Kind zijn!

Wanneer de lente aanbreekt, komt niet alleen de natuur om ons heen in beweging. Ook in onszelf is verandering op te merken. Je voelt de energie in je lichaam opborrelen en krijgt spontaan goede zin. Kortom, je wilt naar buiten!

Volg de/je natuur

Deze aangename lentekriebels komen in alle leeftijdscategorieën voor en kunnen heel aanstekelijk zijn. En dat is mooi, want we willen natuurlijk weer volop leven zien in de natuurgebieden. In dit geval, in de natuurspeeltuinen. Vooral in de stad is een natuurspeeltuin een mooie manier om kin-

In the jungle

Zo hebben we in het Eendrachtspark het Junglepark, met daarbij tevens een gezellig pierenbadje voor de allerkleinsten (én voor de allergrootsten, die lekker willen pootjebaden). Afgelopen winter is het er veel te rustig geweest, dus samen met het verschijnen van de knoppen aan de bomen, verschijnen er nu hopelijk snel ook weer een boel kinderen op de toestellen.

Buurtkabouters

Aan de andere kant van de buurt hebben we als onderdeel van het Sloterpark de natuurspeeltuin 'De Natureluur'. Hier vind je o.a.

Foto: Marjori Hong

deren met liefde voor natuur groot te laten worden. Het sluit ook helemaal aan bij wat een kind nodig heeft. Je kunt er op avontuur gaan, lekker nat en vies worden in watertjes en modder, klauteren langs en over touwen en bekend worden met het gevoel van hout en andere natuurlijke materialen in je handen en onder je voeten. Ja, je leest het goed: voeten. Schoenen uit dus, want ook een heus 'blotevoetenpad' is het ontdekken waard. En weet je, niet alleen de kinderen kunnen er lekker kind zijn, ook ouders en grootouders kunnen zich helemaal laten gaan (en hebben soms zelfs de grootste lol!). Bijzonder is ook dat zo'n natuurspeeltuin qua uiterlijk de seizoenen volgt. Het ziet er steeds weer anders uit: van groen tot kaal en weer terug.

het eerder genoemde blotevoetenpad. De speeltuin vormt ook een mooie twee-eenheid met de naastgelegen heemtuin en het Ruige Riet. Zo is er, om kinderen al op jonge leeftijd warm te maken voor een wandelingetje, een kabouterroete te volgen. Elke kabouter straalt een eigen karakter uit. Je zult daarom de een misschien wel leuker vinden dan de ander. Wij kunnen alleen maar zeggen: ga eens kennismaken!

In De Natureluur is afgelopen winter overigens hard gewerkt, waardoor dit voorjaar meteen al dankbaar gebruik gemaakt kan worden van een nieuw speelterrein. Al met al genoeg reden voor (groot)ouders en kinderen om erop uit te gaan en gezellig een van de nieuwe evenwichtsbalken op te zoeken. Wie er het eerst vanaf valt, moet afwassen!

Op het kabouterpad. Foto: Marjori Hong

Wist u dat...

- > de plannen voor het Buurtbudget Nieuw-West 2023 zijn gekozen? Voor Geuzenveld en Slotermeer betekent dit, dat het budget van € 264.000 wordt verdeeld onder de volgende gekozen plannen: een speelpark voor alle leeftijden, een inloop avondmaal voor daklozen, bankjes in de Tuinen van West, een 'make-over' van speeltuin Confucius, waterfontein (z.g. 'bedriegertjes') op het Lambertus Zijlplein, containertuintjes aan de Noordzijde, een bedrag voor de Stichting Kumbet tegen eenzaamheid bij ouderen;
- > er tot eind juli werkzaamheden zijn in de Lodewijk van Deysselstraat (vanaf de Dr. Colijnstraat t/m de brug), omdat de gas-, water- en rioolleidingen vervangen worden? De straat wordt vernieuwd, evenals de voetpaden en het groen. Er worden nieuwe bomen geplant en er komen extra parkeerplaatsen;
- > half maart het tweede deel van de Gefladder boekenreeks van Marjori Hong uitkomt: 'Groene tijden, slechte tijden'?
- > het werk aan de locatie voor het Kunstwerk de Geuzenpoort bijna klaar is?
- > er op 15 maart 3 buurtbewoners hun boom van verdienste gaan planten? Dit zijn Henny Loopeker, Thea Schaafsma en Ria van Bergen. Deze bomen worden geplant op de Laan van Verdienste;
- > het Zwaluwkoor nog steeds nieuwe zangers/zangeressen zoekt? Het koor bestaat uit mensen met allerlei nationaliteiten en zingt in diverse talen. Repetities zijn op woensdagavond in 'De Brug'. Info en opgave: mail naar Malika Ahrouch via ahrouch@philomela.nl;
- > we nog op zoek zijn naar een striptekenaar? Aankomende: redactiegaset@eigenwijks.nl

► JOKE DE JONG

GASET PORTRET

Naam: Kristie van Kleef
Wijk: Slotermeer
Hobby's: lezen; eigenlijk geen tijd voor vanwege vrijwilligerswerk/mantelzorg

Kun je wat over jezelf vertellen? Ik ben opgegroeid in Den Haag als oudste zus van twee broers. Ik begon op mijn 16e met werken als jongste bediende in een boekhandel. Hier knapte ik allerlei klusjes op. Ik vond oude gegevens over het exporteren van boeken naar Duitsland, Frankrijk en Engeland en mocht die export voor mijn werkgever weer oppakken. Toen ik ongeveer 30 jaar was, werd ik naar een Amsterdamse tak van de boekhandel overgeplaatst. Mijn werkgever regelde zelfs een huis in Slotermeer. Na geruime tijd voor die baas gewerkt te hebben, werd ik mede-eigenaar van een nieuw op te zetten verzendboekhandel. Daardoor kwam ik ook op beurzen, onder andere in Amerika. Dat was een leuke, maar heel drukke tijd. Toen ik in Den Haag woonde, liep ik na het werk graag even naar het strand; hier kon dat niet meer.

Bevalt het wonen in Slotermeer dan wel?

Ik ben er inmiddels aan gewend, maar ik mis 't om het strand dichtbij te hebben. Hier is de Sloterplas, maar dat is niet hetzelfde. Sinds drie jaar woont hondje Sky bij mij. Zij is ruim 12 jaar oud en wordt doof, maar het is een schatje. Na mijn pensionering rolde ik al snel via via in vrijwilligerswerk voor de Zonnebloem. Door een keer mee te gaan naar een bestuursvergadering, werd ik plotseling secretaris en later ook nog penningmeester van de afdeling Nieuw-West. Gelukkig kon ik het penningmeesterschap weer overdragen, want die twee taken tegelijk, is eigenlijk te veel.

Wat doet de Zonnebloem? De Zonnebloem is een landelijke organisatie, die opgesplitst is in diverse regio's en daaronder weer in afdelingen. Zonnebloem is er voor hulp en afleiding voor mensen met een li-

Kristie bij de Sloterplas. Foto: Massoud Memar

chamelijke beperking. Denk aan een bezoekje of wandeling, een museumbezoek of een gezellige activiteit. In Nieuw-West hebben we ongeveer 110 gasten/deelnemers. Buiten de medewerkers van het hoofdkantoor in Breda, werken er verder alleen maar vrijwilligers. De stichting draait op donaties, giften en erfenissen, we krijgen geen subsidies.

Wat doe jij voor de Zonnebloem? Ik ben secretaris van de afdeling Nieuw-West. Er zijn circa 4 officiële bestuursvergaderingen per jaar (meestal in De Brug), waarvoor ik secretariële werkzaamheden doe. Breda wil graag verder digitaliseren, maar veel van onze gasten zijn niet of nauwelijks digivaardig, dus dat vordert langzaam. Er is voor de vrijwilligers een appgroep aangemaakt voor het sturen van mededelingen, die voor de zekerheid ook nog per e-mail worden verzonden. Voor de activiteiten worden door mij – met hulp – flyers gemaakt.

Dat klinkt druk; kom je nu wel aan lezen toe? Nou, eigenlijk niet. Ik ben nu nog mantelzorgster voor een vriendin die dementeert en dat is best belastend. Ik haal haar 's ochtends op en breng haar 's avonds weer naar huis (er is inmiddels een kamer in een verzorgingshuis beschikbaar gekomen). Ik lees af en toe in de 'Nieuw-West stories' boeken van een buurvrouw en van de GaSet lees ik de koppen en selecteer dan welk artikel ik helemaal lees: 'rondje met het hondje', de columns en 'geschiedenis van Geuzenveld en Slotermeer' altijd.

Wil je iets tegen de lezers zeggen? De Zonnebloem zoekt vrijwilligers. Als het je leuk lijkt om vrijwilliger te zijn, maak dan een afspraak voor een intakegesprek. Wij zoeken naar een geschikte match met een van onze gasten. Voor meer informatie: www.zonnebloem.nl/amsterdam-nieuw-west of kristievankleef@gmail.com

Ouderen iedere vrijdag in het Gerbrandypark!

Onder het motto 'Ouderen in beweging' traint een groep oudere buurtbewoners iedere vrijdag een uurtje in het Gerbrandypark om een beetje fit te blijven. Maar ook om gezellig bij elkaar te zijn, zeg maar het sociaal contact.

En na afloop van de training (voor wie dat wil) gaat de groep nog even met elkaar een bakje koffie of thee drinken en gezellig wat napraten. Het is geen club of vereniging waar je lid van moet zijn, iedereen kan vrijblijvend meedoen!

Naast actief een stukje lopen in het

park, worden er ook wat simpele oefeningen gedaan. Dit alles om te zorgen dat de senioren fit en soepel blijven. Omdat ouderen soms wat kwetsbaar zijn staan de bewegings-oefeningen onder leiding van twee fysiotherapeuten, Graziela Engeldal of Merijn Smak, beiden van Fysiotherapie Couperus.

Het is een buurtinitiatief dat financieel ondersteund wordt door Stichting EigenWijks en alles gaat in nauwe samenwerking met Fysiotherapie Couperus.

Door de financiële ondersteuning lukt het om de eigen bijdrage laag

te houden. Aanmelden vooraf is niet nodig. De eerste keer is gratis, daarna is de bijdrage € 2 per keer.

Verzameld wordt op Plein '40-'45 tegenover het Stadsdeelkantoor. Van daaruit vertrekt de groep om 11.00 uur naar het park.

Bel eventueel voor informatie naar Fysiopraktijk Couperus (Graziela of Merijn), 020-611 80 27, of de coördinator Han van Lente, 020-611 44 19.

Iedereen kan langskomen en vrijblijvend een keertje meedoen!

COLOFON

GaSet is een uitgave voor en door bewoners van de buurten in Geuzenveld en Slotermeer (Stadsdeel Nieuw-West).

Redactie Christiane Baethcke, Frans van der Feen, Gerard Valentijn, Hans Staphorsius, Henriette de Willigen, Joke de Jong, Thea Schaafsma, Ruud van Koert, Lous Akkerman en Marjori Hong.

Columnisten Hans Staphorsius en Ruud van Koert

Fotograaf Massoud Memar

Met bijdragen van Sylvia Schoens en Nadine Boers

Ontwerp Stephan de Smet

Drukker Flevodruk Harlingen

Verspreiding Door Verspreidingen

Oplage 22.000 stuks

Voor informatie en kopij

Stichting Eigenwijks, De Honingraat, Slotermeerlaan 103H, 1063 JN Amsterdam
 Telefoon 020 346 06 70

Lezersbijdragen (lieft maximaal 400 woorden) en oproepjes (lieft maximaal 300 woorden) zijn altijd welkom. De redactie behoudt zich het recht voor om de stukken aan te passen en in te korten. Aanleveren kopij, oproepjes en bijdragen voor het volgende nummer via redactiegaset@eigenwijks.nl uiterlijk op woensdag 3 mei 2023 om 12 uur.

Alle rechten voorbehouden. Aan de op deze pagina's gepresenteerde informatie kunnen geen rechten worden ontleend. Niets van deze pagina's mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgever van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem/haar op te treden.